

Češnja je še vedno stala, živi veji sta prešerno svatovali.
 »Vidiš, da mi je rešil češnjo?« je upognila pogled proti nebu.
 Na licih ji je kostenel nasmeh.
 »Oh, ne reci, da sem nora, Marjan.«

Tanja
K.

Moja mladost je bežanje

PTICA razprostira krila,
 zaprhuta
 kot po dolgem spanju
 in poleti.
 Trepetava –
 ptica in jaz

*

MOJE OČI imajo barvo tvoje kože.
 Nežen, čist in zlat si.
 In izgubljen.
 Dovolj, da sanjam tvoje sanje.

*

- KOŠČEK NEBA je čoln.
Neslišno drsim z njim.
Konec je vedno enak:
zvezde se potaplajo v očeh.
- *
- NAJ OSTANE vedno enako število korakov.
MED NAMA Naj ostanejo tvoje oči
svetla jezerca.
Naj ostanem misel, ptica
v ločju.
Ostaniva vsak na svojem bregu.
- *
- MOJA MLADOST je bel gugalnik,
odprta vrata na balkon,
bližina nočnega neba,
- je deževen gozd,
obut z mehko, mahovi,
zelene dlani, cvetovi,
srnine oči.
- Moja mladost je bežanje.
- *
- ZNOVA BITI prhut ptic v žili,
pljusk modrine v očeh,
popok rdečice na licih,
poljub prstov.
Kako si želim!
- *
- PRAZNIK Kozarca zvenita,
sta zvončka na saneh zime.
Neka beseda,
plaha, upajoča,
rodi prvi poljub.
- *

GNEZDIŠ kot ujet metulj pod steklom,
 V SPOMINU kot posušeni zvončki neke pomladi,
 IN SANJAH kot pravljica brez konca.
 Ljubim noč;
 diši po tebi:
 vonj suhih rož pod blazino.

*

V SLOVO Poklonila sem ti zaupanje.
 Poklonil si mi spoznanje in . . .
 slutnja rdeče vrtnice
 živi v mojem domu.

*

RESNICA Globoko v sebi trepetam.
 Papir je raven in črke so trde,
 besede so le senca, blede senca,
 so le odmev razrite stene,
 odsev z nemirnega morja pričakovanj,
 so le obliž in rana.
 Ni besed, le resnica,
 potopljena globoko v tebi,
 rojena v umiranju dne in svitanju noči.
 Zato trepetam in sladko umiram,
 s tisoč fanfarami in bobni,
 s tisoč solzami v bolesti znani.
 Nihče ne ukrade resnice srca,
 nihče ne ukroti konja ljubezni,
 nihče ne izniči resnice.

*

RODIL kot rožni grmiček,
 SE JE OTROK majhen kot kepica,
 z modro črtico preko oči.
 Danes pravi:
 Moja duša je posuta z bonboni,
 tvoja s cekini.